

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010099
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2519010099.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obvineného K. T., nar. XX.XX.XXXX v T., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.05.2019, č. k. 8T/27/2019-195, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného K. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.05.2019, č. k. 8T/27/2019-195 bolo rozhodnuté tak, že

- I. Podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku sa obvinený K. T. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ponecháva vo väzbe.
- II. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku súd žiadosť obvineného K. T. zo dňa 01.05.2019 o prepustenie z väzby na slobodu zamietá.
- III. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku súd žiadosť obvineného K. T. o nahradenie väzby písomným sľubom zamietá.
- IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa väzba obvineného K. T. nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd preskúmal predložený spisový materiál, vypočul obvineného, oboznámil sa so žiadosťou obvineného, so stanoviskom obhajkyne a prokurátora a dospel k záveru, že u obvineného naďalej pretrvávajú dôvody väzby tak, ako boli ustálené uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 09.02.2019, sp. zn. 15Tp/4/2019.

Okresný súd konštatoval, že u obvineného existuje dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, resp. opätovne sa dopustiť násilného konania voči bratovi, pričom za fyzické napadnutie brata už bol priestupkovo postihnutý. Obvinený spočiatku spáchanie skutku nepoprel, ale jeho nebezpečnosť bagatelizoval. Neskôr spáchanie skutku poprel, avšak z výpovede poškodeného, svedkyne a vydaných vecí je podľa názoru okresného súdu dostatočne podozrenie, že skutok spáchal obvinený, pričom toto podozrenie výpoveď svedka I. V. neoslabuje do takej miery, že by boli závažné pochybnosti o tom, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obvinený už bol v minulosti za násilnú trestnú činnosť odsúdený, naposledy síce v roku 2004, avšak priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu bol v rokoch 2016 až 2018, pričom týchto sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Dokonca aj priestupku na úseku zbraní a streliva sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Je teda podľa názoru okresného súdu zrejmé, že obvinený sa pod vplyvom alkoholu dopúšťa násilného konania, resp. nevhodného

manipulovania s plynovou zbraňou, pričom podľa znaleckého posudku je od alkoholu závislý bez perspektívy liečenia, čo zvyšuje obavu z opakovania takéhoto správania sa obvineného pod vplyvom alkoholu.

Vzhľadom na vyššie uvedené konkrétne skutočnosti sú podľa názoru okresného súdu naďalej dané dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, preto súd žiadosť obvineného na prepustenie z väzby zamietol a súčasne postupom podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe.

S poukazom na osobu obvineného, ktorý je závislý od alkoholu, liečenie u neho nemá perspektívu, k svojmu správaniu je nekritický, už bol opakovane za priestupky vo forme verbálnych, či fyzických útokov voči iným postihnutý a bol už za násilnú trestnú činnosť aj odsúdený, okresný súd rozhodol vo vzťahu k nahradeniu väzby písomným sľubom obvineného aj dohľadom probačného a mediačného úradníka tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, nakoľko mal za to, že osoba obvineného nepredstavuje dostatočnú záruku, že by pri nahradení väzby týmito inštitútmi sa naďalej nedopúšťal trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že opis skutkových okolností uvedený v obžalobe je založený na výpovedi M. T. ako svedka poškodeného. Táto výpoveď je však v rozpore s výpoveďou svedka I. V., ktorý na záver svojej výpovede uviedol, že trvá na tom, že K. M. nenapadol a že K. na M. neútočil žiadnym nožom ani pištoľou a ani mu nepovedal, že ho zabije. Tiež poukázal na výpoveď svedkyne V. T., ktorá uviedla, že M. jej povedal, aby na polícii povedala, že ako to videla, že K. sa mu vyhrážal nožom, ale ona to naozaj nevidela, chce, aby išiel K. domov, lebo nič také nespravil. Mal tak obvinený za to, že výpoveďou svedka V. a svedkyne T. nebolo potvrdené, že by sa obvinený vyhrážal poškodenému so zbraňou. Obvinený sa ďalej zamýšľal, že odkiaľ mal poškodený aj puzdro z noža, keďže spolu s ním poškodený vydal policajtom aj puzdro. Poukázal na to, že pri bezpečnostnej prehliadke žiadny nôž u zadržaného nebol nájdený ako i na výpoveď svedka V., ktorý uviedol, že obvinený mal pri sebe nožík vo vaku, ale ho nevyberal a tento nôž popísal ako vyskakovací a malý, zavretý asi 10 cm.

Obvinený ďalej uviedol, že medzi výpoveďou poškodeného a výpoveďami ďalších svedkov sú rozpory v okolnostiach podstatných pre objasnenie skutku, ktoré rozpory neboli odstránené. Má tak za to, že tu existujú dôvodné pochybnosti o tom, že sa stal skutok uvedený v obžalobe a preto za takýchto okolností je toho názoru, že nie je dôvod, aby bol naďalej ponechaný vo väzbe.

Obvinený ďalej argumentoval, že bol síce odsúdený, avšak sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil, o čom súd rozhodol v roku 2011. Probačný dohľad mal na neho priaznivý vplyv a preto vyslovil názor, že tento inštitút by bol prospešný a využiteľný aj v predmetnej trestnej veci. Skutočnosť, že znalkyňa zistila jeho závislosť na alkohole podľa neho nie je dôvodom na jeho držanie vo väzbe. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť a nie je mu potrebné uložiť ani ochranné liečenie.

Sťažovateľ žiadal, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu, alternatívne nahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podala dňa 03.05.2019 na Okresnom súde Piešťany obžalobu pod sp. zn. Pv 79/19/2204 na K. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, spáchaný na skutkovom základe, že

dňa 07.02.2019 v čase asi o 18:00 hod. v osade pri dome č. XXX v obci T. pre obydliím svojho brata M. T. prišiel pod vplyvom alkoholu za svojím bratom M. T., ktorého verbálne napadol slovami „Ty kokot vyjebaný, ty ma nezaujímaš, ja ťa musím zabiť dneska!“, pričom sa pri tomto zaháňal nožom, ktorý držal v ruke zdvihnutý pri svojej hlave a ktorý následne po bratovi M. T. hodil, avšak ho nezasiahol, pričom M. T. následne tento nôž zodvihol zo zeme a išiel smerom do svojho obydliia, kedy však k nemu K. T. opätovne pristúpil a k jeho hlave mu priložil krátku plynovú kovovú zbraň, čiernej farby, značky EKOL Jackal Dual, cal. 9 mm P. A. K., načo sa M. T. zľakol a vošiel do svojho obydliia, kde za ním po chvíli opätovne prišiel K. T., ktorý ho začal opakovane udierať päťami rúk a prestal až vtedy, keď mu M. T. povedal, že zavolá políciu, pričom takéto konanie vzbudilo u poškodeného M. T. dôvodnú obavu o život a zdravie.

Obvinený K. T. bol dňa 09.02.2019 uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 15Tp/4/2019 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom lehota väzby sa u neho počíta od 07.02.2019 od 20.30 hod.

Dňa 07.05.2019 bola súdu doručená žiadosť obvineného z 01.05.2019 o prepustenie z väzby na slobodu, v ktorej uviedol, že nespáchal žiadny trestný čin, poškodený si skutok na neho vymyslel. Pred vzatím do väzby bol brigádne zamestnaný, nikomu neublížoval ani nekradol. Preto si myslí, že nie je dôvod na väzobné stíhanie.

Obvinený bol na výsluchu, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o väzbe podľa § 79 ods. 3 a § 238 ods. 4 Trestného poriadku, dňa 15.05.2019 vypočutý.

Pokiaľ ide o formálne podmienky väzby obvineného po podaní obžaloby, sťažnostný súd zistil, že prokurátor podal túto v lehote viac ako 20 pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby, v zmysle § 76 ods. 2 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k materiálnym podmienkam väzby obvineného, sťažnostný súd zistil, rovnako ako prvostupňový súd, že v štádiu po podaní obžaloby pretrváva podozrenie, že obvinený sa dopustil spáchania skutku, pre ktorý je trestne stíhaný a že tento skutok má všetky zákonné znaky uvedeného prečinu. Uvedené podozrenie vyplýva z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, najmä z dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd i prokurátor v podanej obžalobe. Napriek tomu, že obvinený popiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podozrenie z jeho spáchania pretrváva aj v tomto štádiu trestného konania, i keď má sám obvinený za to, že niektorí svedkovia ho vyviňujú, s ktorým tvrdením sa sťažnostný súd nestotožňuje. Doposiaľ výpoveď poškodeného nebola do takej miery spochybnená, aby súd mohol dospieť k záveru, že v tomto štádiu trestného konania neexistuje ani podozrenie, že skutok stal a spáchal ho obvinený. Súd vychádza z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a hlavné pojednávanie nebolo ani otvorené.

Obvinený napríklad selektívne poukázal na určité pasáže výpovede svedkyne T., ktorá však uviedla i to, že počula, že K. vykrikoval na M., že ja ťa budem stále biť, ja ťa zabijem uvidíš. Bojí sa, aby keď bude zase opitý neublížil jej alebo niekomu inému z osady.

Podľa názoru sťažnostného súdu prvostupňový súd postupoval správne a zákonným spôsobom pri rozhodovaní o väzbe podľa § 79 ods. 3 a § 238 ods. 4 Trestného poriadku, riadne preskúmal a vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie o väzbe a svoje zistenia premietol do odôvodnenia napadnutého uznesenia a preto sťažnostný súd naň v celom rozsahu odkazuje.

Skutočnosti, ktoré odôvodňujú dôvody takzvanej preventívnej väzby podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Aj sťažnostný súd je toho názoru, že niet pochybností o tom, že u obvineného existuje dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Podľa názoru sťažnostného súdu dôvody preventívnej väzby naďalej trvajú tak ako ich ustálil súd prvého stupňa. K námietkam obvineného treba uviesť, že skutočnosť, že znalkyňa nenavrhuje ochranné liečenie nie je v jeho prospech, práve naopak. Dôvodom je absencia jeho motivácie a kritickosti k svojej závislosti, čo zvyšuje práve obavu z opakovania protiprávneho správania sa obvineného pod vplyvom alkoholu. Obvinený má aj päť záznamov v registri trestov a viacero záznamov vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR. Záver sťažnostného súdu nemôže zvrátiť ani skutočnosť, že obvinený sa dňa 23.12.2011 osvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (s probačným dohľadom).

Správne prvostupňový súd rozhodol i o tom, že väzba obvineného sa nenahrádza prijatím jeho písomného sľubu (ktorý aj sťažnostný súd nepovažuje za dostatočný) ako i dohľadom probačného a mediačného úradníka. Sťažnostný súd zastáva názor, že prijatím písomného sľubu, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka nemožno účinne eliminovať agresívne správanie obvineného.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté prvostupňové uznesenie je vecne správne a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku rozhodol o zamietnutí sťažnosti obvineného proti napadnutému uzneseniu, nakoľko táto sťažnosť nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.